

کنگره ، پرسش ها و قضاوت ها

چرا کنگره برگزار گردید؟

✚ در طرز العمل ادغام تشکیلاتی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان و حزب متحد ملی افغانستان چنین می خوانیم:

"ادغام تشکیلاتی شوراهای رهبری کننده هر دو حزب (تاسیس شورای واحد رهبری کننده) اعتبار از تاریخ تصویب این سند توسط رهبری هر دو حزب، آغاز و حداقل الی اخیر جنوری ۲۰۱۰ مطابق برج دلو ۱۳۸۸ به پایه اكمال میرسد و تدویر کنگره حداقل طی شش ماه صورت میگیرد."

کی ها نگذاشتند که کنگره در زمان موعود برگزار شود. وقتی بر بنیاد خواست اکثریت اعضای حزب بلاخره کنگره نه ششماه بعد بلکه یکسال و ششماه بعد دایر گردید؛ حلقه ضد وحدت جز تحریم درست کنگره، راه دیگری برای خود نیافتند. زیرا در اصل با امر وحدت مخالف بودند. اما عجب دنیا نیست، ببینید، بخوانید و قضاوت کنید که در حرف چه می گفتند و در عمل چه کردند.

✚ رفیق بزرگر در تذکرات و پیشنهادات خویش پس ارائه ارقام و اعداد نادرست و استدلال هایی بی پایه و ابراز "نا آگاهی!" از جریانات بلاخره می نویسید:

● " پیشنهاد ارائه شده را در زمینه تدویر کنگره حزب در نیمه دوم ماه نوامبر تأیید میکنیم"

و در اخیر چنین می طلبد:

● " از رفیق نور الحق علومی تقاضا میکنم که به حیث یکی از روسای نوبتی حزب واحد و سازمانده اجلاس آینده کمیته توحید و انسجام مرکزی، جلسه این کمیته را در نزدیک ترین تاریخ ممکن دعوت نمایند تا همه، یکصدا، آغاز این مرحله با شکوه برای کنگره مان را اعلام کنیم."

جای پرسش است که چرا رفیق بزرگر بحیث رئیس نوبتی، خود حد اقل یکبار ابتکار عمل را در دست نگرفت و برای تدویر کنگره تاریخ اعلام نکرد و یا جلسه کمیته توحید و انسجام مرکزی را برای چنین امر بزرگ دعوت نکرد. و چرا هر گاهی که در جلسات مساله تعیین تاریخ برای تدویر کنگره شامل

اجندا میشد با عصابینت آنرا رد میکرد. و فضای جلسه را آشفته می ساخت. قصد آن بود تا علمی طرح و فیصله کند و آنها رد کنند. و بدینگونه علمی و فیصله هایش را بی اعتبار سازند!

✚ داکتر راوش در مصاحبه با سایت بامداد، در انجام گفت و شنود فصل کننده(که دیگران نوشته و آماده کرده بودند) خود دست بدامن وصل زده چنین تقاضا و پیشنهاد بعمل میآورد:

● "وحدت ما در لحظات دشوار قرار دارد. ما در گذشته نیز چنین لحظاتی را از سر گذشتانیدیم و از بئن بست ها گذر کردیم. امروز نیز به همان فداکاری و ایثار رفیقانه و به همان واقعبینی و دلسوزی برای آرمان مشترک ما ضرورت داریم. توقع دارم که رفیق علمی در بازگشت به وطن، گره های ایجاد شده را باز کنند، در نزدیک ترین زمان ممکن، اجلاس هیأت اجرائیه توحید و انسجام را دایر نمایند و ما حرکت همبسته و متحدانه خود را به سوی کنگره واحد آغاز کنیم."

✚ کمیته اجرائیه شورای اروپایی حزب واحد طی نامه ای به کمیته اجرائیه مرکزی توحید و انسجام حزب واحد چنین می نگارد:

"توقع اکثریت قریب به اتفاق اعضا، فعالین و کادرهای حزب این بود تا ماهها قبل کنگره حزب واحد برگزار و حزب واحد نوین پا به عرصه مبارزه سیاسی می گذاشت. ولی با تاسف فراوان که تاکنون این امر حیاتی تحقق نیافته است. تعلل و کاستی ها در کار تدویر کنگره مناسفانه مشهود است. رفقا در مرکز تا هنوز موفق نشده اند دفاتر مرکزی خود را واحد سازند که این امر تاثیر مستقیم بر اعتماد سازی دارد. از آنجا که دفتر و سیاست ها یکی نشده بنا دساتیر واحد نیز وجود ندارد و سازمان ها و مسوولین آنها در قبال حوادث و مسایل نمیدانند چگونه موضعگیری نمایند."

✚ در ماده چهارم آن نامه چنین پیشنهاد میدارند:

● "چهار : تعیین تاریخ کنگره و تدویر آن در خلال ده الی پانزده روز بعد از حل دشواری در انتخاب نماینده گان شهر کابل و ولایت بلخ"

✚ در دهم سپتامبر 2011 رفیق علمی با جمعی از کادر ها و فعالین حزب واحد در هالند بنابر پیشنهاد رزمیار و جمع دیگر از کادرها و فعالین حزب نشست داشت. در آن نشست تقاضای اکثریت رفقا از علمی این بود تا در همان روز تاریخ کنگره را تعیین کند. رفیق علمی گفت رفقا کمی حوصله داشته باشید، فرصت دهید تا من بکابل بروم در اولین جلسه این خواست شما را بر آورده می سازم.

بلی رفقای عزیز،

همه ای آن تقاضا ها و پیشنهادات رهبری نهضت، جز یک بازی اپراتیفی بمنظور اغفال اذهان رفقا و وارونه جلوه دادن حقایق و واقعیت ها چیزی دیگری نبود. اگر راست می گفتند پس چرا، وقتی رفیق

علمی جلسه کمیسیون تشکیلات کمیته توحید و انسجام مرکزی برای حل مسایل تشکیلاتی و جلسه کمیته توحید و انسجام مرکزی را برای تعیین تاریخ کنگره و حل مسایل مربوط و باقی موارد حل نشده دعوت نمود؛ رهبری نهضت فراگیر از اشتراک در هردو جلسه اجتناب ورزیدند؟ تا آن هنگام، نه تاریخ کنگره مشخص بود، نه رهبر و نه نام حزب تعیین شده بود. و جلسات هم یک جانبه نبودند. به کدام دلیل منطقی و موجه، آن جلسات را که خود و هزاران رفیق دیگر تقاضا و پیشنهاد کرده بودند تحریم کرده و از پیرویه وحدت خود را کنار کشیدند. از اول معلوم بود که رهبری پشت پرده نهضت با وحدت برای حفظ اقتدار خودشان مخالفت میکردند. ولی زیر فشار خواست کادرها و فعالین و اعضای حزب واحد مجبوراً و موقتاً به آن تن داده بودند. ولی در کمین فرصت نشسته بودند تا ضربه کشنده به پیرویه وحدت وارد کنند. سر انجام آنان از پشت درهایی باز کنگره فرار و به وحدت پشت کردند.

حالا تقصیر از کیست؟ از علمی و طرفداران وحدت و تدویر کنگره یا از کسانی که ناجوانمردانه جلسات برای کنگره و کنگره را تحریم کردند. و بدینگونه مسئولیت تاریخی این عهد شکنی بمثابه زشت ترین عمل در کنار سایر اعمال جفا کارانه شان به حق حزب، حزبی ها و وطن، درج دفتر کارنامه های سیاسی شان شد.

✚ در رهنمود در باره تطبیق طرز العمل ادغام تشکیلاتی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان و حزب متحد ملی افغانستان آمده است:

- " نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان و حزب متحد ملی افغانستان تا تدویر کنگره ویا مجمع عمومی واحد درباره برنامه، اساسنامه و نام حزب، موقف رسمی و حقوقی شانرا بمثابه سازمانهای مستقل حفظ مینمایند. نمایندگان در کنگره ویا مجمع عمومی واحد میتوانند یکی از نام ها (حزب متحد ملی، نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی) ویا نام دیگری را انتخاب کنند. انتخاب نام حزب واحد بر اساس رایگیری سری صورت میگیرد.

- با انتخاب نام حزب واحد فعالیت نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان و حزب متحد ملی افغانستان بحیث احزاب مستقل جدا از هم خاتمه مینیابد.

کنگره حزب واحد با اشتراک اکثریت نماینده های منتخب دایر و از جمله نامهای پیشنهادی، نام حزب به اتفاق آراء «حزب متحد ملی افغانستان» انتخاب گردید. بر اساس حکم رهنمود یاد شده دیگر فعالیت حزب زیر نام حزب واحد و یا نهضت فراگیر توجیه اصولی و منطقی ندارد.

آیا کنگره یک جانبه بود؟

بر اساس طرز العمل ادغام تشکیلاتی نهضت فراگیر دموکراسی و ترقی افغانستان و حزب متحد ملی افغانستان؛ شوراهای واحد رهبری کننده محلی بعد از تاسیس شورای مرکزی رهبری کننده ایجاد گردید که متشکل از اعضای شوراهای محلی نهضت فراگیر و حزب متحد ملی میباشند. این شورا های واحد کنفرانسهای خود را دایر نموده و نمایندگان خویش را برای کنگره انتخاب و معرفی داشتند (به استثناء مزار، اروپا و کابل که نهضت فراگیر بعداً یکجانبه نماینده های خویش برای کنگره از شهر کابل و مزار را انتخاب کردند و اروپا در خواست معرفی 52 نماینده برای کنگره نموده بود و معلوم نبود بر اساس کدام نوزم و منطق که پذیرفته نشده بود).

بر اساس اسناد کمیسیون تشکیلات کمیته توحید و انسجام مرکزی، 472 نماینده از شورا های واحد به آن کمیسیون همراه با پروتوکول ها معرفی گردیده است.

وقتی بر اساس تقاضای اکثریت مطلق نماینده های منتخب برای کنگره و اکثریت قریب به اتفاق کادرها، فعالین و اعضای حزب واحد در داخل و خارج کشور، کنگره دایر می گردد و از جمله 472 نماینده منتخب، 383 نماینده منتخب در کار کنگره اشتراک فزینی و فعال می کنند، نماینده هایی که در نتیجه انتخابات در کنفرانس هایی شورا های واحد برگزیده شده بودند و نمایندگی از حزب واحد می کردند. چطور ممکن است بعد از ادغام شاگرد کرده و گفت آنها نماینده های حزب واحد نیستند از حزب متحد ملی هستند. میتوان بطور نمونه از اشتراک نماینده گان شوراهای حزب واحد که قبل از ادغام تشکیلاتی عضویت نهضت فراگیر را داشت نام برد :

رفقا قیوم معلم از شورای کندز، خواری کش از شورای کنر، جهان شیر از شورای غور و اندیشه از شورای فیض آباد و... از آنجاییکه قرار است بزودی لست تمامی نمایندگان حاضر در کنگره نشر شود از ادامه ذکر نامها در اینجا صرف نظر میشود.

کنگره حزب واحد مشروعیت خود را اصولاً و منطقاً از شرکت اکثریت 80 در صدی نماینده های منتخب برای کنگره میگیرد.

باز هم می گویند " کنگره یکجانبه!"؛ عجب قضاوت غیر منطقی!.

چطور میتوان به سادگی از کنار آن اکثریت مطلق نماینده ها که در کار کنگره اشتراک ورزیده بودند، چشم بسته بگذریم و آن کمیت و کیفیت را در نظر نگیریم. در مقابل به صدا هایی غرض آلود "کنگره یک جانبه!" کسانی که هنوز اقدامات شان ریشه در توطئه علیه وحدت دارد، ارزش قایل شویم.

آنچه نماینده ها که نتوانستند در کار کنگره اشتراک ورزند، شامل سه دسته می شوند:

- دسته اول، استطاعت سفر تا کابل را نداشتند که تعداد شان کم نبود.

- دسته دوم که کنگره را غرض آلود تحریم کردند.

- دسته سوم که زیر فشار و تهدید نتوانستند در کار کنگره اشتراک ورزند.

مساله رهبری

ما بارها گفته بودیم همه مسایل را میتوان بالای میز مذاکره و در جلسات مطرح کرد به شمول مساله رهبر و رهبری و دیگر مسایل فکری و تشکیلاتی. ولی هیچگاه رسماً این مسایل را در جلسات و مذاکرات مطرح نکردند و فقط در بیرون جلسات شایعه پراگنی کردند و ذهنیت ها را مغشوش و فضا را تیره و نفس گیر برای وحدت. و تلاش داشتند تا آنهمه اعتماد سازی را که صورت گرفته بود ویران کنند، که کردند.

رهبری متحد ملی و رفیق علمی پذیرفته بودند که داکتر راوش، کادر جوانتر و دانشگاهی را بحیث رئیس حزب جدید کاندید نموده و از وی حمایت همه جانبه بعمل بیاورند و جناب داکتر و برخی از کادر های نهضت نیز از این مساله آگاهی داشتند. پس از سفر داکتر راوش به شهر مزار شریف و صحبت های خوب، وحدت خواهانه و افشاگرانه شان از مخالفین وحدت، وضعیت بشکل دراماتیک تغییر کرد. نوار ثبت شده صحبت های داکتر را زورمندان نهضت برایش گذاشته و وی را متهم به مهره حزب متحد ملی در داخل نهضت ساختند و تهدید ها فروان شد. از آن بعد داکتر راوش دیگر آن زبان و بیان و جرئت را از دست داد. و شاید هم مفید ندید با آنها به مقابله برخیزد. ولی اگر کمی استقامت میکرد امروز او رئیس حزب می بود.

تامین امنیت کنگره ، رفقا و مهمانان؛ تهیه محل برای بودوباش آنان و سایر مصارف و مخارج و شرایط امنیتی داخل کشور و وضع مالی حزب اجازه به درازا کشیدن و چند روزه ساختن کنگره را نا ممکن ساخته بود. از جانب دیگر مگر ما در زمان حاکمیت حزب وطن (ح.د.خ.ا) کنگره چند روزه دایر کرده بودیم؟! اسنادی که باید در کنگره پیش کش و تصویب میشد (اساسنامه و برنامه) ماهها بالای آنها کار مشترک صورت گرفته بود. حد اقل دوبار مورد نظر خواهی رفقا در داخل و خارج کشور قرار گرفته که با نظریات و پیشنهادات سازنده رفقا غنی و تکمیل شده بود. و در کنگره به ساده گی تائید و تصویب شد.

یک مساله مهم دیگر

ما به تفاوت دیدگاه ها و نظریات باور داریم. ایکاش جنتلمن مآبانه برخورد و ابراز نظر شود؛ ما شاهد داوری های بازاری و نشرات، گستاخانه، فاقد اخلاق، هنر، ادب و فرهنگ سیاسی هستیم، پرسش اینجاست که چه اتفاق افتاده که پیشکسوتان نهضت فراگیر رفقا نور احمد نور، شفیق الله توده بی، داوود رزمیار، فهیم ادا و طلا پامیر به چنین داوری های غیر اخلاقی اجازه میدهند. شاید بگویند که بما تعلق ندارد.

باور کردنی نیست که اعضای برجسته سازمان تان دست به چنین اقدامات بزنند و شما بزرگوران بی خبر و بی غرض باشید. در غیر آن شریفانه اعتراف کنید که قادر نیستید سازمان خود را اداره و رهبری درست و اخلاقی کنید. توهین و تحقیر دیگران، اتهام های ناوارد و سفسطه بافتن ها؛ آزادی بیان نه؛ سبوتاژ و شانناژ است، نه کمتر از آن. چرا تا این سطح سقوط؟! خاطر جمع باشید در آن سطح هرگز برخورد نخواهیم کرد. ولی شما میتوانید چه می خواهید بگویند تا غوره بدل نمائید.

ما و دیگران خوب میدانیم:

"کاسه ای چینی که صدا میکند

خود صفت خویش ادا می کند"

عصبانیت ها، روایتگر شکسته شدن ها و سوختن هاست. خود کرده را نه درد است و نه درمان!

آرزو می کنیم (روزی را، که تعقل بر تمکیم و اخلاق بر بد اخلاقی غلبه کند!

هیات تمریر وطن

